

Ἄδωρος, h. wov. оправдаванъ; извиняванъ

Ἄδωος - a - ov. неднненъ, угдѣль.

Ἄδωλος - los, h. невннносѣ, прѣвднма.

Ἄδωτος - wos, h. оцдвданнѣ.

Ἄδ', прог. h. εὐρεῖν. Дарнмаот. ὄ! h. 2) ἔχελ. ἄχδ! ἔχδ!

Ἄδ'. γδ. λὸν δὲξ ἄεδε. ἡ. πῖτ. онѣ.

Ἄδωγός, ὄ.

Ἄδωγός, ὄ.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. ἀδωγ. κωδωγός (αδωγός)

Ἄδωγός, ὄ, ὄ.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. спрннн, πωннн; свѣнн.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. (уар Ἄδωγ.) ос, ор.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. ἀρᾶннн, нннн.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. (αδωγ.) δᾶнн, πᾶнн.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. а, ор.

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. (δᾶннн).

Ἄδωγός, ὄ, ὄ. (αδωγ.)